

Το εκπληκτικό μοναστήρι όπου προσεύχονται Έλληνες και Τούρκοι

/ [Ιερές Μονές](#)



Σε ένα από τα πιο όμορφα νησιά στη θάλασσα του Μαρμαρά, την Πρίγκηπο, βρίσκεται ένα από τα πιο γνωστά ελληνορθόδοξα μοναστήρια, η φημισμένη Μονή του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά, ένας κοινός τόπος λατρείας στον οποίο συρρέουν κάθε χρόνο ειδικά ανήμερα του Αγίου Γεωργίου χριστιανοί και μουσουλμάνοι. Όπως λένε χιλιάδες Τούρκοι που επισκέπονται κάθε χρόνο στον Άγιο Γεώργιο, «ο άγιος δεν ξεχωρίζει Ρωμιούς από αλλόθρησκους και τους φροντίζει όλους». Γι' αυτό και εκείνοι του ζητούν ό,τι έχουν περισσότερο ανάγκη. Άνθρωποι όλων των ηλικιών, άνδρες, γυναίκες και παιδιά ανεβαίνουν προς το μοναστήρι κρατώντας στα χέρια κουβάρια κλωστής, την οποία ξετυλίζουν μέχρι να φτάσουν στην είσοδο της εκκλησίας. Όσο ανεβαίνουν δεν επιτρέπεται να μιλούν, μόνον όταν κατεβαίνουν και αφού έχουν κάνει την ευχή που θέλουν να τους πραγματοποιήσει ο Άγιος. Την ευχή την γράφουν σε χαρτί και την αφήνουν στη μονή. Κάποιοι πάλι, δένουν μικρές κορδέλες ή μαντίλια στα κλαδιά των δέντρων και αφήνουν σημειώματα ή ζωγραφιές. Η ιστορία της μονής Η παράδοση λέει ότι το μοναστήρι ιδρύθηκε το 963, επί αυτοκράτορος Νικηφόρου Β΄ Φωκά. Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά δόθηκε ως δώρο από τη γυναικεία μονή της

Ειρήνης της Αθηναίας. Αργότερα, το 1204, δέχθηκε επιδρομή από τους Σταυροφόρους της Δ΄ Σταυροφορίας, και το 1302 καταστράφηκε από φωτιά. Ωστόσο, οι μοναχοί κατάφεραν να διασώσουν ορισμένα κειμήλια και μαζί και την εικόνα του Αγίου Γεωργίου, τα οποία εν συνεχεία τα έκρυψαν σε δυσπρόσιτη περιοχή. Την εικόνα βρήκε ένας βοσκός! Η παράδοση λέει ότι ο πιστός βοσκός είδε στο όνειρό του τον Άγιο Γεώργιο, ο οποίος του αποκάλυψε ότι η εικόνα είναι εκεί, όπου θα ακούσει να χτυπούν τα κουδούνια. Έτσι κι έγινε. Ο βοσκός ανέβηκε στο βουνό και έσκαψε για να βρει την εικόνα στο σημείο που άκουγε τα κουδούνια. Μάλιστα, έκτοτε, δίνονται στους προσκυνητές που φθάνουν στη μονή κουδουνάκια ως ευλογία.



